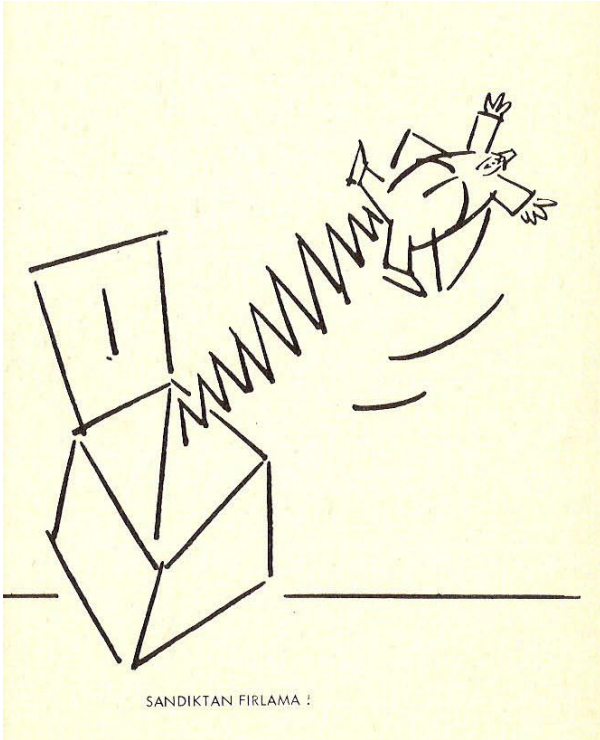

Millet İradesi Paradoksu

İçeriği Yazan: [Saadet TOKSÖZ](#) [1] Zaman: Paz, 21/11/2010 - 13:30

“Cahil bir toplum, özgür bırakılıp kendine seçim hakkı verilse dahi hiçbir zaman özgür bir seçim yapamaz. Sadece seçim yaptığını zanneder. Cahil bir toplumla seçim yapmak, okuma yazma bilmeyen adama hangi kitabı okuyacağını sormak kadar ahmaklıktır! Böyle bir seçimle iktidara gelenler, düzenledikleri tiyatro ile halkın egemenliğini çalan zalim, madrabaz hainlerdir!”

(Nietzsche)

Machiavelli'nin bir sözü var:

İnsan zekası üç çeşittir.

1. Kendiliğinden anlayanlar,
2. Başkalarının aracılığıyla anlayanlar,
3. Kendiliğinden ya da başkalarının aracılığıyla anlayamayanlar.

Son zamanlarda bu söze çok takılır oldum. Niye dersiniz? Bugün içinde bulunduğumuz toplumun zeka düzeyine baktığım zaman, kendiliğinden ya da başkalarının aracılığıyla anlamayanların çok fazla olduğunu gözlemliyorum. Şimdi bu söylediğime birçok kişinin karşı çıkıp, itiraz edeceğini biliyorum. Hatta ben de sizler gibi bu duruma isyan edip, "Biz gerçekten zeka seviyesi düşük bir toplum muyuz?" ki, bize geri zekalı muamelesi yapılıyor diye, bir yazı yazdım. Ancak, geldiğimiz noktaya baktığım zaman, toplum olarak zekamızın çok da parlak bir durumda olduğunu söyleyemiyorum.

Doğru. Böyle bir gerçeği kabullenmek kolay değildir. Ama bunu kabullenmemekle de böyle bir gerçeği ortadan kaldıramıyoruz.

Ayrıca Atatürk de söylemişti ya..

"Türk milleti zekidir." diye...

Sanırım, böyle düşünerek, her sözüne inanıp, güvendiğim Atatürk'e de ihanet etmiş oluyorum.

Zaten hep düşünmüşümdür. Atatürk, bu sözü niye söylemiş diye...

Gerçekten Türk milletinin zeki olduğunu düşündüğü için mi, yoksa, Türk milletinin gerçek yüzünü görüp, maneviyatını yükseltmek için mi?

Benim için bir muammadır.

Aziz Nesin'in bu konuda yaptığı yorumlar, gün geçtikçe benim için daha kabul edilir hale gelmeye başladı.

Müsaade ederseniz, niye böyle düşündüğümü izah etmek istiyorum.

İnsanların algılamaları niye düşük olur?

Çünkü düşünce tembelidirler. Yani, düşünmeye üşenirler. Ya da bunu nasıl yapacaklarını bilemezler. Kendileri adına düşünülmesine alışkın toplumlarda bu yüzden algılama da düşük oluyor. Algılama düşük olunca da, zeka pırıltıları sönük oluyor. Algılaması düşük toplumların en önemli özelliği, onlara neyi doğru diye kabul ettirmek istiyorsanız, bunu çok kolay yapabiliyorsunuz. Çünkü, doğru mu yada yanlış mı diye sorgulaması yoktur. Ya da önüne doğru diye konulan bilgilerin, kendi yaşamına kattığı fayda veya zarar üzerine çok fazla kafa yormaz.

Osmanlı kültüründen gelen bu itaatkar toplumun da en temel özelliği, dedikodu kültürünün çok gelişmiş olmasıdır. Kulaktan dolma bilgilerle hayatın idame ettirilmesidir. Dini eğitimin katkısıyla, hurafelerle yaşamaya alışmış bu

toplum, bırakın memleket meselelerini anlamayı, kendi özel meselelerini bile hacıyla, hocayla çözmeye alışmış, bu kişilerin yönlendirmesiyle yaşamlarını sürdürmüş bir toplumdan geliyoruz. Bir de o dönemde kitle iletişim araçları tellallar sayesinde gelişiyor. Çünkü o dönemde padişahlar televizyonlarda ulusa sesleniş programlarına katılıp, yaptığı icraatlar hakkında toplumu bilgilendirme konusunda muktedir değil. Padişahın ağzından yazıldığı söylenen fermanlarla topluma hitap ediliyordu. Düşünün, böyle bir topluma ait bir birey olarak yarına dair memleket sorunlarını kendinize dert etmeniz gerekmiyor. Çünkü bunu sizin adınıza yapan bir padişah var. Padişahın ağzından çıkacak her kelimenin kayıtsız şartsız doğru olduğu düşüncesi kabul ettirilmiş bir toplumu, Atatürk alıyor, kendi akılla ve iradesiyle yaşamaya mahkum ediyor.

Haydi bakalım!

Nasıl olacak?

Bunun için ülkede eğitim seferberliği başlatılıyor. Burada Atatürk'ün amacı, insanları eğitip, algılaması yüksek, bilinçli bir toplum haline getirmektir. Başka türlü bu devlete ve millete sahip çıkılamazdı.

Tek adam tarafından yönetilmeye alışmış olan bu toplum, Atatürk'ü de padişah olarak algılamış ve onun her dediğine inanmaya çalışmış, itaat etmiştir. Ancak, ulusal bağımsızlıktan anlayamayan bu toplum, Atatürk tarafından yapılan devrimleri de anlayabilmesi çok mümkün olamadı. Bu yüzden her zaman ülke rejimine muhalif gruplar, her dönem, baş kaldırmış ve dış güçlerle birleşip, ülke rejimini değiştirme derdine düşmüştür. (Ülkenin sonu gelmez irtica problemi, buradan kaynaklanmaktadır.)

Daha sonra başa gelen liderler, özgür iradesiyle hareket eden toplumu yönetmenin zor olduğunu idrak edince, eğitimi gözden düşürüp, kısa yoldan nasıl zengin olunur? Zihniyetini halka empoze ettiler. Yani tekrar başa döndü. Kulaktan dolma bilgilerle yaşamlar idame ettirilecekti.

80 darbesinde, halkın kitap okuyup, aydınlanması devlet tarafından yasaklanınca, (hatırlarsanız, o dönemde herkes hapse girmemek için, evindeki kitapları yakarak, kitapla olan rabitasını sonlandırmıştı.) kulaktan dolma bilgilerle yaşamaya mahkum edildi. Zaten kimsenin okumaya, aydınlanmaya vakti yoktu. Ülkede, her konuda üretimin durduğu dönem başlamış, para kazanmak her geçen gün daha da zorlaşmıştı. Herkes ekmek derdinde, ekmek sorunu halledilince, zengin olma derdi içinde oluyordu.

Tam bu sırada, Özal politikaları imdada yetişti.

Ne yaptılar?

Para kazanmanın yollarını kolaylaştırdılar.

O dönemde başlayan hayali ihracatlar, hayali kooperatifler, hayali bankerler, devleti dolandırmak için oluşturulmuş paravan şirketler, hatta vakıf ve dernekler, toplumun yeniden şekillendirilen yaşam şekline ayna tutmuştur. Zamanla insanlar, doğrulukla, dürüstlikle bir yere varılamayacağını, insan

gibi yaşayabilmenin ancak sisteme entegre olup, bu çarkın dişlileri olmaları gerektiğini idrak ettiler ya da ettirildiler. İdrak edemeyenler ya da bu sisteme ayak uyduramayanlar sefalet içinde yok olup gittiler.

Oysaki, Türk milletin en önemli özelliği dürüst, ahlaklı, sözünün eri, hak yemeyen bir toplum oluşuydu. Dinimizde de iyi bir mümin olabilmenin en temel şartları bunlardı. Bu meziyetlerin yanı sıra, Türk milleti pratik zekasıyla da çok ünlüydü. (Şark kurnazlığı) Atatürk bu meziyetleri, özellikle de pratik zekayı eğitimle de besleyerek, analitik zekaya dönüştürerek dünyaya örnek olabilecek erdemli bir toplum haline getirmeyi hayal etmişti herhalde...

Bugün, referandumdan çıkan sonucu halkın iradesi diye nitelendirenler, okuma yazması olan ama bunu hayatının hiçbir yerinde kullanmayan, kulaktan dolma bilgilerle hayatını idame ettiren, küresel sermayenin elinde köle olan halka, emperyalizmin ne kadar adil ve demokratik olduğunu kabul ettirmeye çalışıyor. Halk da inanıyor ve onaylıyor.

Bir yazımda, " bugün Mustafa Kemal'in Samsun'a çıktığı günlerdeki gibi karanlık günler yaşıyoruz" demiştim. Şimdi ise, o günlerden daha da kötü durumda olduğumuzu görüyorum. O dönemde ülke fiili bir düşman saldırısı altında olduğundan, halk zulüm, esaret içinde hiç düşünmeden Mustafa Kemal'in yanında yer almış ve kurtuluşu için gerekli mücadeleyi vermiştir. Bugün ise, örtülü olarak sürdürülen bu savaşı halka anlatılamıyor, idrak ettirilemiyor. Yalan yanlış bilgilerle kandırılan halka, kandırıldığı gösterilemiyor. Biz mi beceremiyoruz, yoksa halk, aynı vatansever halk değil mi? Görüyorlar da görmek mi istemiyorlar? Bu konuda ciddi kuşkularım var. Herkes, bu durumu halkın cahilliğine yoruyor da, ben bu konunun bu kadar basit olduğunu düşünmüyorum.

Sürekli emperyalist düzenin sömürdüğü bir toplum olduğumuzdan bahsediyoruz. İyi, güzel de, emperyalist düzene hizmet eden ve bu sayede de vatana millete çok faydalı işler yaptığı konusunda hem kendini hem de milleti ikna eden bu insanlar bu memleketin içinden çıkmıyor mu? Kendi içimizde yetiştirdiğimiz insanlar nasıl oluyor da kişisel çıkarlarını, ülke çıkarlarının üstünde görüp, dış güçlerin hizmetinde oluyor? Toplumun ahlaki değerleriyle örtüşmeyen bu zihniyet nasıl oluşuyor? Demek ki, suçluyu dışarıda aramaya gerek yok. Her ne kadar olayın mimarı dışarıdakiler olsalar da, bunun işçiliğini yapan bu ülkenin insanları oluyor. O zaman bu insanları bağrında yetiştiren bir toplum olarak, kendi kendine ihanet eden bir profil sergiliyoruz.

Bunun sebebi, farklı ırklardan oluşmuş bir kombinasyon uyumsuzluğu mudur? Yoksa, yıllardan beri bu uyumsuzluğu oluşturan politikalara göz yumulması mıdır?

Bugünkü "küresel Dünya" da toplumlar yeniden biçimlendirilirken, ortak birleşen "ulus" faktörü yerini "din- mezhep" e bırakarak, birleştirici olmaktan uzak, insanların içinde bulundukları ilkel benliği ortaya çıkararak, bütünlüğü parçalamanın hedefleri başarıyla sürdürülmektedir. Her ne kadar, din unsuru birleştirici olarak kullanılmaya çalışılsa da, etnik ve mezhep farklılıklarını öne çıkararak, birleşen gücün küresel sermayenin aleyhinde bir rol üstlenmemesi için, çatışma halini devam ettirme ve bundan dolayı da halkları güçsüz

bırakma politikaları, küresel sermayenin öngördüğü bir durumdur. Siyasi ideolojileri sonlandırarak, halkın anarşist ruhunu, dini doktrinlerin yaptırım gücünden faydalanarak, ortadan kaldırıp, kaderci zihniyeti kendilerine kalkan olarak kullanıyorlar.

Devletleri ekonomiden el çektirme isteği, sosyal alanlardan devleti soyutlaştırarak, küresel sermayeye hizmet etme modelinin bir idari biçimi olarak karşımıza çıkarılması, devletlerin gücünün pasifize edildiğini artık devletçilik anlayışının öldüğünün en önemli bir göstergesidir. Bu durumda anarşizmin savunduğu devletsiz yönetim anlayışı, devletleri ele geçiren küresel sermaye tarafından kullanılmaktadır.

Halkın bastırılmış anarşist ruhuna karşılık, devlet eliyle oluşturulan anarşiyi etkisiz hale getirmek için tekrardan halkın anarşist ruhu yeniden canlandırılması bir çözüm olabilir mi?

Anarşiye, anarşi ile cevap vermek:

Bu bağlamda ortaya bir çelişki çıkıyor. Zaten küresel sermayenin istediği de bu değil mi? Kaos yaratıp, bu kaosu ortaya çıkardığı nimetlerden faydalanmak, temel prensipleri olduğuna göre, çok doğru gelmiyor. Diğer yandan da halkın başkaldıracı anarşist ruhunun, bastırılmış ve ümmet olgusu içinde millet iradesinin etkisiz hale getirilmiş olması, halkın bu halet-i ruhiyeden bir an önce kurtulup, halkın karşı çıkan, başkaldıran anarşist ruhunun yeniden oluşturulması gerektiğini düşünüyorum. Böyle bir paradoks içindeyim.

Paradoksal durum, birlikte gerçekleşmesi beklenmeyen iki olgunun ya da birlikte var olması beklenmeyen iki niteliğin bir arada çıkması söz konusudur. Aslında, doğru olan bir fikir veya önerme tamamen yanlış olarak karşımıza çıkabilir. Tam tersi de mümkündür; yıllardır yanlış zannettiğimiz olayların, fikirlerin, hesaplamaların doğru olduğunu görmek, bizi şaşkınlığa ve hayrete düşürür. Bazen de varılan paradoksal sonuç düpedüz mantıksal çelişkidir. İşte emperyalizmin ortaya koyduğu bu paradoksal durumlar, düz mantık üzerinden yaşamsal idaresini sürdüren halk için anlaşılmasız olup, halkın zaafları üzerinden sosyal ve politik paradigmalara kurgusu yapılmaktadır. Halkın paradigmalara oluşturmada devletlerin araç olarak kullanılması, halkın iradesini ele geçirmek için en güzel yöntemdir.

Anarşizmi, düzen bozucu ve kaos yaratıcısı olarak ve sadece devlete karşı çıkan bir hareket olarak niteleyip ve bunu halka benimseten devletler (devlet eliyle emperyalistler), halkın isyancı ve başkaldıracı tutumunu kontrol altına almak için bu paradigmayı benimsetmiştir. Dolayısıyla, halk anarşi ya da anarşist kelimesinden anladığı, asi, düzen bozucudur. Oysa ki, halkın egemen olabilmesi ve gerçek anlamda bir irade ortaya koyabilmesi için, kendi menfaatini korumayan sistemlere baş kaldırıp, hakkına sahip çıkmayı öngörür anarşizm.. Brian Morris'in söylediği üzere, "anarşist hareketlerin karakterleri incelendiğinde, açıktır ki, bu dar bakışa (sadece devlete karşı olma bakışına) asla sahip olmamıştır. Daima otorite ve sömürünün tüm biçimine meydan okumuştur. Devlete olduğu kadar kapitalizm ve dine karşı da eş derecede eleştirel olmuştur."

Sosyalizmi anarşizme dönüştüren faşizmin gücü:

Emperyalizmin önünde çok büyük engel olarak duran sosyalizmi ve sosyalistleri anarşist olarak tanımlamalarının altında yatan temel düşünce, sosyalizmi halkın gözünden düşürmek ve her türlü anarşist eylemleri devlet eliyle halka uygulayarak halkın iradesini ve gücünü kontrol altına almaktır.

2. Dünya Savaşı ile Hitler faşizminin dünyayı tehdit eden bir unsur haline gelmesi sonucunda, Sovyetler denetiminde Balkan ülkelerinde ve Doğu Avrupa'da geliştirilen faşizmle mücadele ile oluşturulan cephede, sınıf mücadelesinden farklı olarak, sosyalizmin ideolojisi, "anti-faşist, anti-emperyalist" düzeyine indirgenmiş olması, sosyalizmi gerçek hedefinden saptırmış ve halkın gözünde, sadece devlete baş kaldıran anarşizmin kaynağı olarak algılanmasına sebep olmuştur. Halk da, düzen bozucu olarak gördüğü sosyalistleri bu yüzden bağrına basmamıştır.

Ülkemizde de, Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından başlatılan "anti-faşist, anti-emperyalist" hareketlerine, en fazla Kürt kökenli kişiler solculuk adı altında katılım göstermişlerdir. Aslında, sosyalistlerin yanında yer alan bu Kürt kökenli odakların sosyalizmin savunuculuğunu yapmaktan ziyade, Kürt milliyetçiliğini öne çıkartıp, olayın anarşizm boyutuna taşınmasına öncülük etmişlerdir. (Aynı gruplar 80 darbesinden sonra da olayı, dağa çıkararak, terörist eyleme çevirmişlerdir. Bunun yanı sıra, bugün de Kürt kökenli birçok aydın ve gazeteci, solculuk adı altında aynı hareketi devam ettirmektedir. Aşiret düzenine karşı çıkmayan ve insanların en tabi hakkı olan yurttaşlık haklarının bu düzen tarafından ortadan kaldırılmasını talep etmeyip, ortada sosyalist kimliği ile dolaşan bu aydın grubu, hala aynı samimiyetsizlikle emperyalizmin maşası olmaya devam ediyor.) Oysaki, gerçek sosyalistlerin hedefinde silahlı eylemler halinde anarşizmi ön plana çıkarmak yoktu. O dönemin gerçek sosyalistleri, emperyalistler tarafından ele geçirilmiş devleti kurtarmak ve sosyalist bir rejimle yönetilmenin halk için en uygun yönetim şekli olduğunu, halka kabul ettirmektir. Bunu da, bu konuda halkı örgütlemeye çalışarak ve bildiriler yayınlayarak yapmaya çalışıyorlardı. Aynı, bugün bizlerin yapmaya çalıştığı gibi..

Bu durumda bizler de anarşist mi oluyoruz? Ya da gerçekten olmalı mıyız?

1968 kuşağının, o dönemde ileri sürdüğü bütün söylemlerin geldiğimiz noktaya bakınca daha o yıllarda başımıza gelecek felaketlerin habercisi olarak ne kadar haklı söylemler olduğunu bir kere daha idrak etmekteyiz. Hatta zaman içerisinde, o dönemde bu söylemlerin karşısında duran sağ görüşlü kesimler bile bunu kabul etmek zorunda kalmış ve bu söylemlere karşı çıkmakla ne kadar büyük hata yaptıklarını itiraf etmişlerdir. Bu durumda, o dönemde yargılanmış ve infaza uğramış kişilerin haksız yere ve bu uğurda katledilmiş olmalarını kabullenmek, gün geçtikçe bizim için daha da acı verici bir durum haline dönüşmektedir. Bugün de çoğunlukla yine aynı ideolojiye sahip insanlar, bu işin sorumluluğunu üstlenip, olan bitenler konusunda halkı aydınlatmaya ve doğru yolu gösterme çabasını vermektedirler. Ama bunca yıldır kemikleşmiş ve halk tarafından benimsenmiş bir sistemin zararlarını ortaya koyabilmek çok mümkün olamıyor. Çünkü sistem ortaya çıkan bu sivri

uçları, kendi içinde çok çabuk öğütüp, etkisiz hale getiriyor.

Sonuç olarak, demokrasi adı altında yapılan tanımlamaların ve uygulamaların aldaticılığını, bugünkü koşullarda halk idrak edememektedir. İdraktan yoksun toplumların verdikleri kararların niteliği, tartışılır. Dolayısıyla, ortaya çıkan sonuçları millet iradesi şeklinde yorumlayan ve bunu demokratik bir uygulama diye kabul ettirmeye kalkanlar, sadece kendi ideallerine ulaşmak için uyguladıkları bu düzmece senaryolarla halkı kandırmaya devam ediyorlar. Kaldı ki, nitelikli çoğunluğun elde edilemediği sonuçlar üzerinden, ülkenin bütününe yakından ilgilendiren konularda, toplumsal düzeni ve anayasal hakları düzenlemeye çalışmak hiç de demokratik bir uygulama değildir. Ortaya çıkan sonuçta, oy kullanmamış grupları da dikkate alacak olursak, ülkenin yarısından çoğu yapılacak düzenlemeler konusunda müspet bir yaklaşım içinde olmadığını ortaya koymuştur. Bu tarz değişikliklerde toplumun en az üçte ikisinin yapılan değişiklikleri onaylaması zorunluluğuna rağmen gerçek sonuçlar dikkate alınmadan, çıkan yüzde sonuçlarına göre, (burada matematiksel bir yanıltmaca vardır. Çünkü mevcut sistem gerçek sonuçları ortaya koyan ve toplumun tamamını oylamaya dahil eden bir sistem değildir. Bu da ayrı bir yazı konusudur.) istediklerini elde ettiler.

Bundan sonra ne olacak?

Ülke menfaatlerini korumayan uygulamalara kim dur diyecek?

Ben, bu soruya kendimi güvende hissettirecek bir cevap bulamadım.

Umarım sizin vardır.

saadet.toksoz@politikadergisi.com

Yorumlar

Cehalet ve OY kullanmak

İçeriği Yazan: M.Selim Polat(Doğrulanmamış) Zaman: Pzt, 22/11/2010 - 17:40

Bir toplumu cahil bırakmadan menfur emellerine ulaşamazlar.
Kurtuluş Savaşı'ndan sonra ,okur-yazar olan halk harf devrimiyle bir gecede cahil bırakıldı,ardından seçime gittiler.
Oy pusulasını dahi okuyamayan vatandaş baskıyla oy kullandı.
Babam mükemmel Kur-an okurdu ve Osmanlıca yazardı.
Ancak Latin Harfleri devreye girince cahil damgası yedi.
Bir asırdır hala halkı eğitemediler.
İslam'ı ihraç ettiler.
Osmanlı'nın saltanatına konup saltanat sürdürdüler.
Şimdi Atatürk'ün mal varlığı ve İş Bankası hazineye devredilmelidir.
Dandik yasalar yerine İslam'ı hakim kılmalıdır.
Yoksa bu toplum iflah olmaz, yazık olur.

CEHALET

İçeriği Yazan: aslan(Doğrulanmamış) Zaman: Pzt, 22/11/2010 - 20:56

"Cehalet" sozcugu sekillerin seslendirilmesi olan "okur-yazar"lıkla aciklanamaz. Ornegin, M.Selim Polat isimli kisi okur-yazar olabilir ama zircahildir. Cunku kurdugu cumleler dediklerimi dogruluyor. Inanmazsaniz yazdiklarini tekrar tekrar okuyunuz anlamak icin... En belirgin olani; "Kurtuluş Savaşı'ndan sonra ,okur-yazar olan halk harf devrimiyle bir gecede cahil bırakıldı." cumlesi. Hey gafil, bu dönemde Istanbul'daki birkac mektepli disinda halktan kac kisi okur-yazar idi? Halk Arapca harflerle okur-yazar olsa idi, latin harflerine gecmek mumkun olur muydu? Haydi, simdi sikiysa latin harflerini terkedip ulkeyi Arapca okumaya mecbur et de goreyim bakalim!!!

Millet iradesi

İçeriği Yazan: İzzet Kütükoğlu Zaman: Salı, 23/11/2010 - 10:28

Sayın Saadet Toksöz, düşünme düzeyi aynı olanlar aynı şeyleri düşünüyorlar. yazınızı okuyunca bu kanaate vardım.

Dü bir ara kendi kendime, Türk milleti gerçekten Atatürk'ün dediği gibi zeki midir? Yoksa, Aziz Nesin'in dediği gibi aptal mıdır? diye düşünmüştüm.

Ve ben şu kanaate vardım. Türk milleti aptaldır!

Atatürk neden? Türk milleti zekidir. demiştir? Atatürk te türk milletin aptal olduğunu bildiği için, Türk milleti zekidir. demiştir. Çünkü; aptalları gaza getirmek Mükemmel sonuç verir. Asıl zeki olan Atatürktür. ***

Ülke menfaatlerini korumayan uygulamalara kim dur diyecek?

Büyük felsefe adamımız YUNUS," dinlemeden dinledik, anlamadan eyledik" demiş.

Cumhuriyet ne bilmeden, cumhuriyeti anlamdan cumhuriyet anayasası yapılacak olur ise olacağı budur!

Yapılan anayasalar, seçilmiş iktidarlara sınırsız denilebilecek bir egemenlik sağlıyorsa,Böyle bir ülkede ülke millet menfaati aramanın alemi yoktur!

Böyle bir anayasal düzenin olduğu memlekette halk iktidarı seçer, seçilenlerin sınırsız egemenliğini güç odakları kullanır! padişah devlete ne kadar egemense bu o kadar iyidir. seçilmiş padişah devlete ne kadar egemense bu, son derece kötü bir şeydir!

Bilmem anlatabildim mi?

öyle bir yazı

İçeriği Yazan: İzzet GÖK(Doğrulanmamış) Zaman: Çar, 22/06/2011 - 08:32

Ben ve eşim 1987 den beri oy kullanıyoruz ve ilk defa sandığa gitmedik çekimser kaldık şimdiye kadar hep CHP ye oy verdik.Komşularımızın bize yakıştırdığı lakap solcular dır.Ama ilk defa kendimizi muhasebeye çektik,sorguladık kendimizle hesaplaştık okuduk değişik görüş ve fikirleri araştırdık ön yargılı davranmadık.Karşımıza şu sonuç çıktı 28 şubat süreci ve sonrası yapılan ve yapılmaya çalışılan darbeler ve darbe girişimleri yargıdaki dizayn siyasette yapılmak istenen dizayn hepsinin Suriyedeki gibi BAAS partisi yönetimine geçişin aracı olduğu kanaatine vardık çünkü bu gün yargılanan suçlanan sorguya çağırılan teknik takibe takılan kişilerin ister asker ister yargıç istinasız alevi olduğunu gördük bizler ibadetini yapan bir aile değiliz atadan CHP liyiz ve öyle yetiştik fakat CHP deki operasyondan sonra BAAS yönetimi geldiğini gördük silkelendik ne oluyoruz diye sorduk kendimize,safımız belli olmalıydı çünkü bizler solcu idik ama Alevi değildik Aynen Iraktaki gibi Suriyedeki gibi kişiler yönetimi ele geçirmek için sinsice yıllardır bizim de desteğimizle sonuca ulaşmak üzereyken suç üstü yakalandılar onların ne kadar vahşi olduğunu hunharca nasıl insanları

katlettiklerini gördük.Şimdi düşünüyoruz büyük bir arzu ve istekle Deniz bey ve onun gibilerin tekrar partide yönetime gelmesini BAAS çıları bir an önce tasviye etmelerini canı gönülden bekliyoruz,samimi solcuların samimi CHP lilerin bunu beklediğini biliyoruz bütün bunları gören ve bilenlerin Kılıçtaroğlu ve ekinin bir an önce gitmesi Alevi sultasından kurtulması için var güçleri ile çalışmaları gerekmektedir,hakaretlerle oyların sahibi olan vatandaşların gönlü kırılmamalı bu gerçeklerde göz önünde bulundurulmalı ben AKP ye hiç bir zaman oy vermem ama verenleride tanıyorum bu ekibe oy verilmez diyenleride biliyorum lütfen biz halka hakaret etmeyiniz sizde kendinizi hesaba çekiniz ...

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (08/05/2024 - 10:24 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/millet-iradesi-paradoksu>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/saadet-toksoz>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>